

Σύγχρονοι αυτόκλητοι αιρετικοί «σωτήρες»

Ορθοδοξία / Αιρέσεις

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Είναι μόνιμο το φαινόμενο και το συναντάμε σε όλες τις αιρετικές κινήσεις. Κάποιοι άνθρωποι «σώθηκαν», γιατί παρασυρόμενοι, προφανώς από άγνοια σε κάποια αιρετική οργάνωση, αφού έκαναν προσευχή μετανοίας, άνοιξαν την καρδιά τους, αποδέχθηκαν σε κλίμα συγκινησιακής φόρτισης τον Χριστό ως προσωπικό τους σωτήρα, ξαφνικά σώθηκαν. Λυτρώθηκαν. Έχουν την αίσθηση, ότι ανήκουν στους εκλεκτούς σεσωσμένους.

Ύστερα από αυτό, θέλουν να σώσουν κι άλλους. Αναλαμβάνουν κάθε είδους πρωτοβουλία, για να μεταφέρουν αυτή την εμπειρία τους και σε άλλους ανθρώπους. Να ζήσουν και οι άλλοι την ίδια αυτή στιγμιαία ξαφνική σωτηρία, εκτός του Σώματος του Χριστού, αλλά πάντα στο όνομα του Χριστού.

Το κίνητρο γίνεται πιο ισχυρό και εκφράζεται ως ιεραποστολικός ακτιβισμός. Εργάζονται συστηματικά, για να διαδώσουν την αιρετική μεθοδολογία σωτηρίας, που οι ίδιοι, παρασυρόμενοι, υιοθέτησαν και αυτή τη διάδοση τη θεωρούν

ταυτοχρόνως «ομολογία πίστεως» εξέχουσας βαρύτητας.

Φυσικά δεν σταματούν εδώ. Ο ιεραποστολικός ακτιβισμός με επένδυση αληθοφανούς «εκ Θεού», προερχομένης έμπνευσης, επενδύεται με πνευματικό κύρος που τους δίνει ο Θεός, υποτίθεται, διά της Αγίας Γραφής. Μιλούν έχοντας συναίσθηση ότι είναι όργανα σωτηρίας, που ο Θεός τα χρησιμοποιεί, για να σώσει κάποιους άλλους. Το γεγονός αυτό καταγράφεται στο επιχείρημα που ακούμε και διαβάζουμε συχνά στο χώρο τους, ότι «ο Κύριος με κάλεσε να σου ανακοινώσω ένα σπουδαίο μήνυμα, που έχει σχέση με τη σωτηρία σου».

Εάν είναι Πεντηκοστιανός θα μας προτρέψει επιπλέον, ενθέρμως να γευθούμε την εμπειρία της γλωσσολαλίας, καθώς έτσι επικυρώνεται η σωτηρία μας και θα πάρουμε μέρος στην «αρπαγή».

Ανθρώπινες εμπνεύσεις πλάνης με συναισθηματική επένδυση, ο προσηλυτιστικός ζήλος θα τις καταστήσει «Λόγο Κυρίου» (σ.Σ.παραθέτουμε το δικό τους τρόπο αναφοράς) που κτυπά στην καρδιά του ανθρώπου, για να γευθεί τη στιγμιαία σωτηρία ή την αναγέννηση, σύμφωνα με την ορολογία άλλων αιρετικών κινήσεων.

Τι δείχνουν όλα αυτά; Σειρά λαθών και παραλείψεων. Όλοι αυτοί οι αυτοχειροτονημένοι σωτήρες, μεταξύ των άλλων, ξέχασαν επίσης κάτι πολύ σημαντικό. Μία επισήμανση που κάνει ο ευαγγελιστής Ιωάννης: «ει τις έρχεται προς ημάς και ταύτην την διδαχήν ου φέρει, μη λαμβάνετε αυτόν εις οικίαν, και χαίρει αυτώ μη λέγετε» (Β΄ Καθ. Ιωάν. 9).

Η διδαχή του Χριστού δεν είναι φυσικά τα ευσεβή ευφυολογήματα με συναισθηματική επένδυση του οποιουδήποτε «ποιμένα» ή μέλους μιάς νεοφανούς

αιρετικής οργάνωσης. Αυτά δεν είναι διδαχή του Χριστού, αυτά είναι «διδαχαίς ποικίλαις και ξέναις»(Εβρ.13,9) τις οποίες ο Χριστιανός πρέπει να αγνοεί. Η διδαχή του Χριστού είναι η διαχρονική εκκλησιαστική εμπειρία, παράδοση και παρακαταθήκη, την οποία διαφυλάττει η Εκκλησία ως Σώμα Χριστού: «καθώς παρέδωσαν ημίν οι απ' αρχής αυτόπται και υπηρέται γενόμενοι του λόγου»(Λουκ. 1, 2). Αυτή απουσιάζει διαχρονικά από κάθε αίρεση.

<https://bit.ly/3swg2po>